

ELŐFIZETÉSI ÁRAK.

Helyben kifizetés:

Éves ár	8 ft. — kr.
Fel. évi	4 — „
Negyed. évi	2 — „

Tulajdonos kifizetés:

Éves ár	8 ft. — kr.
Fel. évi	4 — „
Negyed. évi	2 — „

Egyenlő rész 4 ft.

s lapjait a kiadóvállalat és
Gresser & Co. közvételeződjön.

BRASSÓ

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Bérmunkások levelek nem fogad-
tatnak el.

HIRDETÉSEK ÁLLA:

3 határozó géműnd egy v. annak
helye 7 kr. Nagyobb és több-
szori hirdetéseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetésnek van
még külön 30 kr. költség
fizetendő.

Nyitási költsége egy 15 kr.

Hirdetése és nyitási cikkeik
dija előre fizetendő.HIRDETÉSEK ELŐFIZETÉSE: Brassóban a kiadóvállalatban Kolostor-utca 26. sz. a., — Budapest: Eckstein Bernát, Goldberger A. V., Mészai A., Schwarz Gy. — Békéscsaba: Danneberg J.,
Hassanstein és Vogler, Schick Henrik. — Berlinben: Mosse Rudolf, Frankfurtban: Danbe G. L. és Társa, — Hamburgban: Károly és Liebmann nagy hirdetői irodájában.

Főszekrényi iroda:

Dⁿ WEISZ IGNÁCZ

üggyéd.

Főbeosztott iroda:

Brassó, Lő-pálya 10. szám alatt,
hová a lap szellemi és anyagi közreműködésére intézkedik.
Közvetítő visza nem adnak.

Főbeosztott iroda:

Dⁿ FISCHER ÁKOS
üggyéd.

Német diákok tiltakozása magy. tulajdonság ellen.

Ezen — jó nagy betűkkel szedett —
czim alatt német lapírtásunk, a „Kronstädter
Zeitung” egy nyilatkozatot közöl, melyet a
halál egyetem egyidei jubileuma alkalmával
valami német „burschenschaft”-ok tettek
közé és melyben reflektálva Szabolesska
Minálának egy, a „Nemzet”-ben régebben
közöttet cikkére, kijelentik, hogy Szabo-
lesska véleményére — melylyel a német
diákságot „korlátatlansággal” és „tudatlanság-
gal” vádolta, — mit sem adnak, mert hiszen
közvetlenül az a viszony, a melyben a német
kultúra a magyarhoz áll, de csatlakoznak
a lipseji fiatalság határozatához: „a
magyar diákságnak tanszéki, a kinyitott
német egyetemek látogatásától tartózkodni.”
Kijelentik továbbá, hogy véleményük a
magyarokról nem lehet rosszabb, mint a mi-
lyen most, mert az erdélyi száz diákok szá-
zából és alaposabban a románok Memorán-
dumából stb., — a melyek tényből egyet
sem vagyunk képesek megczafálni — tud-
ják, hogy a nemzetségeket és különösen
a németeket — kiknek minden műveltség-
nek köszönhetjük, — nemzetségtől min-
den eszközzel megrabolni akarják.

„De — úgy mondják a német diákok
— ebből nem lesz semmi, mert mint ők, úgy
vélekedik a német diákok többsége; ezek
fogják 2—3 évtized múlva a német birodal-
m sorsát intézni és a német birodalom
kivüli németeket azon védelemben fogják
részesíteni, a melyet az önfentartás paran-
csol és a melyet nemcsak a német birodal-

lom, de az ösznemzettség hatalma — 6 mil-
lió magyarral szemben — fog nyújtani.”

Ime egy veritabilis hadüzenet! A nagy
évtizedes magyar azon generációja, a mely 2—3
évtizedes múlva lesz valami, hadat üzen azon
magyar generációnak, a mely 2—3 évtized
múlva lesz valami!

Hát nincs igaz Szabolesskának? Hát nem
a leggyarabbb felfogásra, alapos korlátol-
tásra és tudatlanságra vall ezen eljárás?

Éretlen esztű, 18—20 éves diákok fel-
tételézik magukról, hogy 40—50 éves kor-
ukban ők fogják a német birodalom sorsát
intézni és ezen föltevésükben már most meg-
üzénik Magyarországnak azt a háborút, a
melyet ők ellentünk 20—30 év múlva foly-
tatni fognak!

És ezek a diákok beszélnek „magyar
tulbelsőtlésről”!

Hát miféle német alaposággal számí-
tottak ki azon diákokkák, hogy éppen ők
fogják 40—50 éves korukban a hatalmat
kezükben bírni, Németországot „dirigálni”?
És miféle „Adam Riese” segítségével számí-
tották ki, hogy 40—50 éves korukban ők
hőskö lesznek? Hogy 40—50 éves koruk-
ban — eltérőleg a többi sváboktól — nem
jön-e meg az esztű? És hogy akár jön meg
az esztű, akár nem, 20—30 év múlva is
még épp alaptalanul fognak panaszkodni a
szászok és épp oly felületlenül lesznek
informálva viszonyainkról a németek?

Mi is konjunktum valamit a mathematika-
kához és arithmetikához — mert ezeket a
németektől eltanultuk már, — de öszintén
megvalljuk, hogy fogalmunk sincsen arról,

hogy miféle számítással — mert hiszen a
német alaposággalról föl kell tételeznünk, hogy
ők ezt alaposan kiszámították — tudták azon
„studentek” kikalkulálni, hogy 20—30 év
múlva ők még életben lesznek? Hogy akkor
is csak a jelenlegi esztűkkel fognak bírni,
hogy ezen mai esztűkkel ők fognak a nagy
német nemzet által meghívni az állam sor-
sát intézni; hogy a nagy Németország —
ha ugyan még akkor egységes Németország
lesz — éppen az ő esztű után fog indulni,
és hogy akkor, 30 év múlva nekik még
mindig kedvük lesz velünk háborút folytatni,
mert nem fognak a veréstől félni!

Nagy szerencse, hogy azon fráterek
rosszul számítanak és hogy bizonyosan el-
számították magukat.

Azt helyesen számították ki, hogy ha
most 20 évesek, csak 40—50 éves korukban
fog megjönni az esztű, mert hiszen az egy-
máson természetese az embereknek odakünn;
és azt is elég korrektül kiszámították, hogy
2—3 évtized kell ahhoz, hogy ők 40—50
évesek legyenek, de a mikor mindezeket
már kiszámították, azt hitték egyszerre, hogy
már csakugyan 40—50 évesek és hogy már
meg is tizenhétik a háborút, mert már ők
intézik a német birodalom sorsát és a hátuk
mögött áll egész Németország; és elefelelt-
tek, hogy ha megjön 20—30 év múlva az
esztű, a mely még ma sincsen, lehetnek az
ország vezetői és is állhat mögöttük az egész
nemzetiség, de hogy akkor másként állhatnak
már a dolgok és másként gondolkodhatnak,
a mint ma is másként gondolkodnak az ál-
lam sorsát intéző okos emberek; ha pedig

TÁROZA.

Apróságok.

Az emberek elszaporodása a földön.

Ravenstein a tulbelsődes kérdést tanul-
mányozván, a következőket írja:

Abból a feltevésből indultam ki, hogy föl-
dok természeténél fogva az egész földet foglal-
ják 207 embert tudnak táplálni. Ma is jut Indiá-
ban 175, Kínában 295, Japánban 264 lélek egy
angol négyzetméterre, tehát ez utóbbi két
birodalomban már a maximum túl van haladva.
A föld természeténél fogva csak 5851 millió em-
ber eltartására. E mellett vannak azonban kevésbé
termékeny pusztaságok, melyek négyzetméter-
földenként 15, és sivatagok, melyek espúg 1 ember
táplálására alkalmasak. Ezeket is számítássa-
véve, a föld felületén élehet 5994 millió, mondjuk
kerekszámmal 6000 millió ember.

Az 1890. évi 4168 millió lélek. De a
szaporaság Európában évtizedenként kilencszá-
zakal, Ázsiában 6, Afrikában 10, Ausztráliában
30, Észak-Amerikában 20, Dél-Amerikában 15 s
az egész föld kerekésége 8 százaléka. É szerint
1900-ban már 1585 millió embernek kell élnie,
1950-ban 2328 milliónak, a 2000-ik évkben 3420
milliónak és a 2073-ik évkben 6000 milliónak. Te-

hát 179 év múlva állítólag elérjük azt a maximu-
m, melyet a föld táplálni képes, s ezután kö-
vetkeznek az élethál verseny a betevő falatát,
majd az általános éhhalál.

De azért nem kell kétségbe esni nemünk
jövője fölött. Ravensteinnek és mindazon tudós-
nak, kik ily fajta kérdések megoldásáért foglal-
koznak, sokkal kevesebb pozitív adatuk van jé-
telük megfigyeléséhez, mint az általánosban ismert
Fauk Rudolfnak az időjárásához. Először is hol
vette ő szokat a biztos számlázásoknak? Euró-
pán és részben Amerikánál még beszélhet, de
vájdon hol az a statisztikus, ki észlelta Afriká
millió és millió lelket számláló törzseit, Ázsiá
vándorló nomádait, Ausztrália pápuáit, Dél-Ame-
rika patagonjait? Másodszor, miként lehet a fent
elősorolt nagy számlázásokból: 9, 6, 10, 30, 20
és 15, közsépszám 8-at felvenni? Úgy látszik,
Ravenstein maga is megjédt, ha a felsorolt szá-
mok valódi közepét, a 18-at veszi s ennek alap-
jára ki kell nyitván; hogy 85 esztendő múl-
va már annyira elszaporodunk, hogy egymást föl-
falni leszünk kénytelenek. S miért következnek
be a rohamos szaporodás éppen a mi korunkban,
mikor a háború tökéletesített öldöklé szerzésmai
néhány nap alatt százazrek életét oltják ki, s
még nem állott be már sokkal előbb, midőn az
emberiség több szerezte a polgáriadás nemély
tullajthott eszköze által még nem volt annyira

megviselve, mint napjainkban? A természet az
ellenfeleket, mint másutt, úgy e téren is ki forja
egyenlítőni, eről nyugodtat lehetünk.

Mégjelés.

— Holnap utazunk fürdőre . . . a völégénym
is eljön majd . . . Igaz? Hogy tetszik a völégé-
nyem?

— Na, Tarsésra elég jó lesz.

Gyanus kínálás.

— Egyék még a tortából Falat ur, hiszen
még csak két szeletet evett.

Jó lélek.

Biro: Hát igazán nem maga lópta el ennek
az urnak az örjút?

Tulaj: Tossák elhinni, ezuttal ártatlan va-
gyok, különben azért a pár hónapért fel sem tar-
toztatnám a bíró urat.

Az ima.

Anyá: Tudod-e, kisiesim, miért imádkoznak
a gyermekek este az Istenhez?

Főria: Hogy reggelre mindent elkészíthessen,

Mai gyermek.

Bandika hazajön az iskolából:
— Papa, őtost kaptam a leekere, mit te
csinálod nekem. No, majd kikapsz most a ma-
mától.

